

انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران

RESEARCH

LEADERSHIP

EFFECTIVE SERVICES

NETWORKING

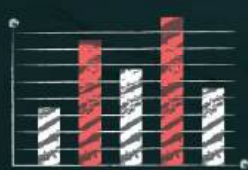
SHARING EXPERIENCE

PROGRESS

• INNOVATION • • ORGANIZATION •

GOAL

CONVERTING KNOWLEDGE
TO MONEY

IMPROVEMENT

DEVELOPMENT

SOLUTION

نشریه نو

اهداف و چشم انداز نشریه: نشریه نو با هدف ارائه اطلاعات و دستاوردهای حوزه پارک‌های علم و فناوری و مراکز نوآوری، کارخانه‌های نوآوری، مراکز رشد، فضاهای کار اشتراکی، صندوق نوآوری و شکوفایی، صندوق پژوهش و فناوری و سایر سکوه‌های مالی ایران و جهان به چاپ می‌رسد. نشریه نو با تمرکز بر موضوعاتی همچون انتقال تجربه، پژوهش و توسعه، نوآوری، کارآفرینی فناورانه و مدیریت پارک‌های علم و فناوری، رویدادهای مرتبط با اکوسیستم نوآوری و فناوری، برای خوانندگان خود این امکان را فراهم آورد تا در جریان تازه‌ترین رویدادهای این حوزه قرار بگیرند.

هدف اصلی این نشریه، ارائه‌ی اطلاعات و تحلیل‌های عمیق درباره‌ی رویدادها، پروژه‌ها، سیاست‌ها و استراتژی‌های مرتبط با نوآوری و پارک‌های علم و فناوری و سایر اجزای اکوسیستم است. بنابراین، مقالات و گزارش‌های منتشر شده در نشریه نو معمولاً شامل مطالعات تحلیلی، مصاحبه‌ها با صاحبان نظر و کارشناسان، بررسی‌های علمی و فنی، معرفی نمونه‌های موفق از پارک‌های علم و فناوری و ارائه‌ی راهکارهای عملی برای توسعه و پیشرفت در این حوزه می‌باشد. چشم انداز نشریه نو، ترویج فرهنگ نوآوری، ایجاد و توسعه‌ی شبکه‌ها و همکاری‌های ملی و بین‌المللی در زمینه نوآوری و فناوری، و ارتقای عملکرد پارک‌های علم و فناوری و دیگر اجزای اکوسیستم است.

نشریه نو به عنوان یک پل ارتباطی بین پارک‌های علم و فناوری، مراکز نوآوری، دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی، صنعت و دولت، اطلاعات را به اشتراک می‌گذارد و به تبادل دانش و تجربیات بین این نهادها کمک می‌کند.

◀ شماره: ۸

◀ سال آغاز انتشار: شهریور ۱۳۹۹

◀ زبان مجله: فارسی به همراه منابع و ماخذ و چکیده انگلیسی مقالات

◀ حوزه تخصصی: فناوری و نوآوری

◀ نوع مجله: چاپی و الکترونیکی

◀ محل انتشار: استان مازندران

◀ سردبیر نشریه: مهندس فهیمه کریمی‌شاد

◀ هیات تحریریه: دکتر علی معتمدزادگان، دکتر مجید الیاسی، دکتر علی باستی، دکتر بابک مختاری

◀ صفحه اینستاگرام: @Stpia.ir

◀ صفحه لینکدین انجمن: Stpia

◀ آدرس مکاتبه: stpia.mails@gmail.com

◀ ایمیل نشریه: stpiamagazine@gmail.com

◀ آدرس سایت انجمن: stpia.ir

بهبود همکاری بین پارک‌های علم و فناوری و صندوق‌های پژوهش و فناوری

مقاله

Article

علیرضا باباخان

مدیرعامل صندوق پژوهش و
فناوری البرز

Alirezababakhan1990@gmail.com

پارک‌های علم و فناوری و صندوق‌های پژوهش و فناوری غیردولتی، بعنوان دو بازیگر کلیدی و موثر در زیست‌بوم نوآوری استان‌ها و کشور، مطرح بوده و (عدم) همکاری سازنده بین آنها می‌تواند آثار جانبی زیادی روی سایر بازیگران زیست‌بوم نوآوری از قبیل دانشگاه‌ها، شرکت‌های دانش‌بنیان، صنایع و غیره، داشته باشد. یادداشت حاضر تلاش دارد ضمن مروری مختصر بر تاریخچه نقش پارک‌های علم و فناوری در شکل‌گیری صندوق‌های پژوهش و فناوری، راجع به آسیب‌های این تعامل بحث کرده و برای بهبود تعاملات در آینده پیشنهادهای اجرایی و برآمده از تجربه را ارائه نماید.

در دو دهه اخیر با اهمیت یافتن نقش دانش و فناوری در توسعه اقتصادی در کشور، تدریجاً با حمایت‌های ارکان مختلف حاکمیت، نهادها و بازیگران مختلفی برای نقش آفرینی در تحقق اقتصاد دانش بنیان شکل گرفته و دامنه فعالیت‌های خود را توسعه داده اند. پارک‌های علم و فناوری بعنوان یکی از مهمترین بازیگران در

اقتصاد دانش‌بنیان مطرح بوده اند تا بتوانند با ارائه (۱) زیرساخت‌های فنی، فضای اداری، آزمایشگاه‌ها، تجهیزات پیشرفته، (۲) خدمات حمایتی مانند مشاوره تجاری، حقوقی و مالی، تجربه‌های کسب‌وکاری و شبکه‌سازی و (۳) ایجاد ارتباط با شبکه سرمایه‌گذاران، زمینه مناسبی برای رشد و شکوفایی استعدادها و جوانان نخبه و فناوران، شکل دهند.

در این راستا و با تدابیر بعمل آمده توسط مجالس و دولت‌ها در طی دو دهه قبل، امکان تاسیس صندوق‌های پژوهش و فناوری غیردولتی در سراسر کشور فراهم شد. جدید بودن شرح وظایف این صندوق‌ها و عدم آشنایی جامعه سرمایه‌گذاران و بخش خصوصی با کارکرد آنها باعث شد دولت و در رأس آن، پارک‌های علم و فناوری نقش بسزایی در خرید سهام و شکل‌دهی ساختار صندوق‌ها در مقام عمل، داشته باشند. پارک‌ها غالباً نخستین سهامداری بودند که با تأدیه کامل قدرالسهم خود، به آغاز فعالیت این نهادها و مالی نوپا کمک کردند. علاوه بر آن، پارک‌ها با ایجاد امکان استقرار صندوق‌ها در فضاهای استیجاری مرسوم در تمام پارک‌های علم و فناوری و نیز، به دست گرفتن نظام مدیریتی صندوق‌ها از طریق ریاست بر مجامع و هیات مدیره، بخش مهمی از بار مسئولیت صندوق‌ها را نیز بر عهده گرفتند.

آسیبها و نقاط قابل بهبود اقدامات فوق اگرچه همواره به عنوان نکات مثبت در راه‌اندازی

صندوق‌های پژوهش و فناوری مطرح میشود، اما اثرات جانبی نامطلوبی را هم به دنبال داشته است. در ادامه برخی از مهم ترین موارد ذکر شده است:

۱. فرهنگ سازمانی: نزدیک شدن به پارک، به عنوان یک نهاد دولتی که تحت ضوابط دولت فعالیت میکند، موجب شده است تا فرهنگ کار دولتی به برخی از صندوق‌ها نیز تسری پیدا کند؛ به طوری که دستورالعمل‌های صندوق‌ها از قبیل اداری-استخدامی، حقوق و دستمزد و غیره، عمدتاً متأثر از ضوابط پارک‌ها بوده و تناسبی با یک نهاد مالی و غیردولتی، ندارد. همچنین، فرهنگ ریسک‌گریزی که خاصیت ذاتی فعالیت‌های دولتی است، در صندوق‌ها که اساساً مبیایست اقدام به ریسک پذیری نمایند، نهادینه شده و به کاهش اثربخشی این نهادهای مالی منجر میشود.

۲. شکل‌گیری قدرت: تجمیع منابع مالی پارک و سایر سهامداران در صندوق، موجب شکل‌گیری تدریجی قدرت در صندوق‌ها شده و در صورت نبود نظام دقیقی برای تصمیم‌گیری راجع به منابع مالی، می‌تواند منجر به مداخله و اعمال نفوذ برخی مدیران راجع به نحوه هزینه‌کرد منابع شود. در برخی موارد، مدیران میانی پارک‌ها صندوق پژوهش و فناوری را یکی از واحدهای اقماری خود تلقی کرده و مدیریت ارشد صندوق را برای اعطای تسهیلات ارزان قیمت به شرکت‌های مورد تأیید ایشان، تحت فشار قرار میدهند.

۳. تمایل بازیگران دولتی برای اعمال نفوذ بر منابع تحت مدیریت صندوق: با افزایش ناملایمات اقتصادی و شرایط نامساعد مالی دولت، اعمال نفوذ روی منابع مالی صندوق‌ها یکی از محتمل‌ترین حالات پیش روی برخی مدیران دولتی محسوب میشود. تأثیرپذیری نظام مدیریتی صندوق‌ها از مناسبات دولتی در سطح استان‌ها، میتواند به مصرف بیضابطه برخی منابع مالی منجر گردد.

۴. تأثیرات منفی بعلت وضعیت بودجه‌ای نامطلوب دولت: با توجه به اینکه صندوق‌ها، دارای ماهیت غیردولتی بوده و هیچگونه ردیفی در قانون سالیانه بودجه ندارند، لذا تأمین منابع مالی عمدتاً می‌بایست از محل آورده‌های نقدی شرکاء اتفاق بیفتد؛ این در حالیست که پارک‌ها و سایر سهامداران دولتی به علت مشکلات بودجه‌ای، قادر به مشارکت در فرایند افزایش سرمایه نبوده و از سوی دیگر، در برخی موارد برای جلوگیری از کاهش سهام و قدرت خود، با ورود بخش خصوصی و سهامداران جدید مخالفت می‌نمایند. در نتیجه، جُثه مالی صندوق کوچک باقی مانده و امکان ارائه خدمات به زیست‌بوم نوآوری استان‌ها به نحو شایسته، فراهم نخواهد شد.

۵. رقابت پارک با بخش خصوصی برای مدیریت کلان صندوق: صندوق‌ها به عنوان نهادهای مالی که موظف به ارائه خدمات مالی هستند، می‌بایست طوری در فضای کسب و کار عمل کنند که درآمذزایی مناسبی نیز داشته باشند.

مقاله

Article

جایزه ملی فناوری و نوآوری، چرا!

در جهان امروز، پایانی برای فکرهای جدید و نو نیست، اما باید به این نکته کلیدی هم توجه داشت که فکرهای خلاقانه و ایده‌های جدید، زمانی ارزشمند هستند که بتوانند ارزش افزوده ایجاد نمایند و اینجاست که نوآوری پا به میدان می‌گذارد. در واقع، وقتی ایده‌های نو منجر به خلق ارزش شوند، تبدیل به نوآوری می‌شوند و ایده‌ها و فکرهای نو، تا زمانی که به اجرا در نیایند، هیچ ارزشی ندارند.

اما چرا نوآوری، به ویژه در سال‌های اخیر، تا این حد مورد توجه بوده است؟ یکی از مهم‌ترین دلایل این پدیده، سرعت تغییرات بسیار زیادی می‌باشد که جهان را تحت تأثیر قرار داده است. دنیا در حال گذار از عصر صنعتی به عصر دانش بوده و در این شرایط به شدت ناپایدار، برتری راهبردی، در رهبری تغییرات است، نه در دنباله‌روی از تغییرات و نکته اینجاست که رهبری تغییرات در فضای کسب و کار نیز از طریق نوآوری محقق می‌شود.

تمام جوامع، نیاز دارند که نوآور باشند، چرا که در آینده، نوآوری منبع اصلی درآمدزایی و کسب منافع اقتصادی خواهد بود. با وجود پذیرش نیاز به نوآوری، بیشتر شرکت‌ها، خصوصاً شرکت‌های کوچک و متوسط، از درک لازم در مورد نوآوری برخوردار نیستند. آنها باید بدانند که نوآوری، مختص صنایع دارای فناوری‌های پیشرفته نیست و

مجید ولدان

عضو هیات مدیره انجمن

m.valadan@areeo.ac.ir

هدف از این نوشتار تبیین چرایی برگزاری رویداد "جایزه ملی فناوری و نوآوری" می‌باشد که مقرر است به همت انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران برگزار گردد. رسیدگی صحیح به این مهم، ایجاب می‌نماید که بدو، هر چند به اختصار، به اهمیت فناوری و نوآوری در جوامع انسانی پرداخته و سپس به این سوال پاسخ داده شود که آیا تاکنون راهبردهایی مناسب برای بسط و توسعه فرهنگ نوآوری در کشور اتخاذ و جاری شده؟ و اگر رسیدگی لازم به این موضوع صورت نگرفته، آیا اساساً شناسایی و معرفی افراد تاثیرگذار در این حوزه می‌تواند تا حدی رافع این نقیصه باشد؟ اساساً اعطاء جایزه چقدر اثربخش است؟ و ... تمامی ساخته‌های دست بشر که تا به حال دنیا به خود دیده، نتیجه میل انسان به جستجوی چیزهای جدید و متفاوت بوده است. میل به امتحان کردن چیزهای متفاوت، یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های جوامع انسانی به شمار می‌رود.

۱.۴. احترام به سازوکارهای کارشناسی و عدم مداخله پارک‌ها در تصمیم‌گیری راجع به منابع مالی و اعتباری صندوق‌ها
۱.۵. برگزاری رویدادهای کاری و رسمی مشترک بین پارک و صندوق
۱.۶. معرفی شرکت‌های مناسب به صندوق برای سرمایه‌گذاری و ارائه خدمات مالی و اعتباری
۱.۷. استفاده از توان کارشناسی صندوق در مراحل مختلف جذب و پذیرش شرکت‌ها در پارک و مراکز رشد

۲. اقدامات صندوق:

۲.۱. استقرار در پارک و کاهش فاصله فیزیکی با شرکت‌های مستقر در پارک
۲.۲. عضویت ریاست پارک در هیات مدیره صندوق با هدف تقویت تعامل و ارتباط بین دو نهاد
۲.۳. اولویت دادن صندوق به شرکت‌های تحت پوشش پارک در ارائه خدمات مالی
۲.۴. اعطای انواع حمایت‌ها و تخفیف‌ها توسط صندوق به شرکت‌های تحت پوشش پارک
۲.۵. تکمیل مستمر سبد خدمات مورد نیاز شرکت‌های مستقر در پارک
۲.۶. برگزاری جلسات و نشست‌های مشترک بین کارکنان و مدیران پارک و صندوق
۲.۷. مشارکت با پارک در تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های حمایتی از شرکت‌های فناور و دانش‌بنیان

استفاده بهتر از فرصت‌های اقتصادی در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که مدیریت کلان صندوق‌ها، در اختیار بخش خصوصی بوده و پارک به عنوان نماینده دولت، بر عملکرد صندوق نظارت کند تا انحراف از مأموریت‌ها، هیچگاه ایجاد نشود. این در حالیست که متأسفانه در غالب صندوق‌های پژوهش و فناوری غیردولتی، رؤسای پارک‌ها به عنوان رؤسای هیات مدیره نقش آفرینی می‌نمایند.

راهکارهای تقویت تعامل بین پارک‌ها و صندوق‌ها

بر اساس نکاتی که در بالا ذکر شد و نیز مبتنی بر تجربه مثبت همکاری و تعامل بین صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی استان البرز با پارک علم و فناوری البرز، در ادامه برخی راهکارها برای تقویت بین پارک‌ها و صندوق‌ها در سطح ملی ارائه شده است:

۱. اقدامات پارک

۱.۱. به رسمیت شناختن بخش خصوصی توسط پارک و ایجاد امنیت اقتصادی برای خرید سهام صندوق‌ها و نیز سرمایه‌گذاری در اراضی پارک
۱.۲. سوق دادن سهامداران صندوق‌ها به مسیر دانش‌بنیان شدن و ارتقای توانمندی‌های فناورانه
۱.۳. تنظیم و بهبود روابط بین صندوق و سایر بازیگران دولتی از قبیل استانداری، معاونت علمی و فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری، وزارت علوم تحقیقات و فناوری، صندوق نوآوری و شکوفایی و غیره

هر صنعت، هر شرکت و حتی هر فرد، می‌تواند خلاق باشد. به معنای بهتر، نوآوری یک فرآیند است و نه یک هدف.

نوآوری، فرآیندی پیوسته است که طبق تعریف سازمان همکاری و توسعه اقتصادی «OECD» و کمیسیون اروپا، عبارت است از "پیداده‌سازی یا بهبود یک محصول، کالا، ایده و یا روش جدید بازاریابی، یا یک روش سازمانی جدید در امور تجاری، محیط کاری و روابط خارج سازمانی". این تعریف، به خوبی دامنه وسیع نوآوری و موارد تحت پوشش را نشان می‌دهد.

فرآیند نوآوری را می‌توان متشکل از مجموعه‌ای از مفاهیم مختلف، شامل آموزش، تحقیق و توسعه، ساختارهای پشتیبان، انتقال فناوری، مدیریت، بازاریابی و سرمایه‌گذاری دانست که عدم دقت به هر یک از آنها، موجب می‌شود تا نوآوری و ایجاد یک محصول یا فناوری مبتنی بر ایده‌ای خلاقانه، با شکست مواجه شود.

نوآوری، یکی از عوامل مهم رشد اقتصادی است و منافع گسترده‌ای برای جامعه به همراه دارد. ایده‌ها و کشفیات خلاقانه، استانداردهای زندگی را بالا برده و بر بسیاری از جنبه‌ها و ابعاد زندگی بشر، اعم از ایمنی، سلامت، کیفیت محصولات، خدمات و ... اثرگذار هستند.

نوآوری، باعث ارتقاء بهره‌وری در مقایسه با نسل‌های پیشین شده و حتی در برخی موارد، سبک زندگی جوامع را تغییر می‌دهد.

امروزه، نوآوری و دانش به عنوان دو عنصر کلیدی در موفقیت، به ویژه در حوزه اقتصاد مطرح هستند. نوآوری، می‌تواند قیمت‌ها را پایین بیاورد، بازارهای جدید ایجاد کند و رقابت‌پذیری را افزایش دهد. نوآوری، به کمک بهبود سودآوری، اشتغال‌زایی و افزایش سهم بازار، منجر به عملکرد مطلوب و پایدار برای کسب و کارها، به ویژه کسب‌وکارهای دانشی و مبتنی بر فناوری‌های پیشرفته می‌شود. اما فناوری که به طور خلاصه به استفاده عملی انسان از دانش و مهارت جهت بهبود روش‌ها، فرایندها، ابزارها و سامانه‌های به کار رفته در ابزارآلات و وسایل جهت به حداکثر رساندن تولید کالا و خدمات مورد نیاز گفته می‌شود، به بخش اجتناب ناپذیر زندگی ما تبدیل شده و نمی‌توانیم بدون آن در دنیای پرشتاب امروزی زندگی کنیم. به لطف فناوری، مکان‌های دور نزدیک‌تر شده‌اند، سرعت زندگی افزایش یافته، ارتباطات و سفرها سریع و تعاملات سرعت گرفته‌اند، روش‌های جدیدتر و سریع‌تر حمل و نقل و ارتباطات جایگزین روش‌های قدیمی شده‌اند، سطح استاندارد زندگی بالا رفته و نیازهای ما با سهولت بیشتری برآورده می‌شوند. فناوری‌های کشاورزی موجب افزایش کمی و کیفی تولید مواد غذایی شده‌اند، با پیشرفت‌های مهندسی و معماری، ساخت سازه‌های عمرانی مقاوم امکان‌پذیر شده، کسب و کارها رشد و فرصت‌های شغلی بیشتری ایجاد کرده‌اند.

رایانه و اینترنت در همه جا وجود دارد و

تمام بخش‌ها از پزشکی، گردشگری یا آموزش گرفته تا سرگرمی یا هر چیز دیگری را تحت تاثیر قرار داده‌اند. هیچ چیز دیگری مانند فناوری زندگی را تغییر نداده و دقیقاً به همین دلیل است که فناوری امروزه بسیار مهم است و همیشه خواهد بود.

با گذشت زمان، رشد تحولات فناورانه شتاب بیشتری گرفته، به طوری که در حال حاضر زمان گردش فناوری در سطح جهان به کمتر از یک سال رسیده است. تحولات صرفه‌جویانه فناوری موجب کاهش قابل توجه هزینه‌های جاری و استفاده از ماشین‌آلات جدید، در حدی گردیده که فناوری‌های قدیمی به سرعت از نظر اقتصادی مستهلک شده، لذا قیمت فروش آنها به مبالغ ناچیز دفتری، حتی زیر یک دهم قیمت اولیه تنزل پیدا می‌کند.

حال با درک کامل مفهوم نوآوری و فناوری و در تکمیل موارد پیش گفته، با علم به تفاوت فناوری و نوآوری که ذیلاً به برخی از آنها اشاره می‌شود:

- فناوری به دانش دانشگاه مربوط می‌شود، در حالی که نوآوری به کاربرد خلاقانه چنین دانشی اشاره دارد؛

- فناوری به استفاده از ابزار برای آسان کردن زندگی اشاره دارد، در حالی که نوآوری به ارائه ایده‌های جدید برای حل مشکلات می‌پردازد؛

- فناوری می‌تواند نوآورانه باشد، اما همه نوآوری‌ها فناورانه نیستند؛

- نوآوری می‌تواند در هر جهتی اتفاق بیفتد اما فناوری معمولاً یک مسیر خطی توسعه را دنبال می‌کند؛

فناوری اغلب توسط تحقیق و توسعه هدایت می‌شود، در حالی که نوآوری می‌تواند از هر جایی حاصل شود؛

سوال اساسی و مهم این است که آیا کشور ما از فرهنگ مطلوب فناوری و نوآوری در سطح شرکت‌ها، سازمان‌ها و جوامع برخوردار است؟

نگاهی به آمار و اطلاعات رسمی از جمله آنچه به طور سالانه توسط Global Innovation Index منتشر می‌شود، نشان می‌دهد که گرچه ایران طی سال‌های گذشته از رشد نسبتاً خوبی در شاخص‌ها و معیارهای ارزیابی فناوری و نوآوری برخوردار بوده، ولی هنوز تا سطح قابل قبول فاصله داشته و به همین دلیل اتخاذ راهبردهای اثربخش برای بسط و توسعه فرهنگ فناوری و نوآوری ضروری می‌باشد. اما آیا شناسایی و معرفی افراد تاثیرگذار در شکل‌گیری و توسعه زیست‌بوم فناوری و نوآوری کشور، در قالب رویدادهای نظیر "جایزه ملی فناوری و نوآوری" می‌تواند راهبرد مناسبی در این زمینه باشد؟

سابقه شناسایی برجستگان علمی و تقدیر از آنها به سال ۱۷۳۱ میلادی برمی‌گردد. در آن سال دانشمند انگلیسی، استیون گری (Stephen Gray) اولین برنده مدال کوپلی جامعه سلطنتی (Royal Society's Copley Medal) شد. با رشد و پیشرفت علم تعداد جوایز نیز افزایش یافت به نحوی که در اوایل دهه ۱۹۸۰ میلادی تعداد جوایز از تعداد رشته‌های علمی پیشی گرفت و این افزایش نمایی تعداد جوایز تا به امروز ادامه داشته است.

به عنوان مثال، در هر سال، به جز جایزه نوبل، چندین جایزه دیگر که پستوانه مردمی دارند، به ارزش بیش از ۳ میلیون دلار به دانشمندان حوزه‌های مختلف اعطاء می‌شود، یا انجمن فیزیک آمریکا، سالانه ۷۸ جایزه به ارزش متوسط ۴۷۰۵۰۰ دلار به متخصصان برجسته فیزیک اهدا می‌کند.

اما به جز ابهاماتی نظیر عادلانه بودن ارزیابی‌های منتج به اعطاء جوایز، سوال بنیادی این است که آیا اهداء این جوایز موجب رشد علم و به نفع آن بوده است؟

بدون شک، فرآیندهای ارزیابی دانشمندان که در نهایت منجر به شناسایی افراد برجسته و تقدیر از آنها می‌شوند، آثار متعدد اجتماعی و فردی (برای افراد برگزیده) دارند، که از آن جمله می‌توان به جلب توجه سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و سرمایه‌گذاران به حوزه مورد نظر، به عنوان مهم‌ترین اثر اجتماعی و ایجاد انگیزه در افراد منتخب برای فعالیت بیشتر، به ویژه در مورد برگزیدگان جوان، به عنوان مهم‌ترین اثر فردی اشاره نمود.

دریافت جایزه، منفعت زیادی برای برگزیدگان دارد، که عموماً متاثر از جنبه مالی جایزه نیست. برایان یوزی (Brian Uzzi) استاد رشته مدیریت دانشگاه نورث وسترن ایلینوی (Northwest-ern University in Illinois) و همکارانش متوجه شدند که محققان پس از دریافت جایزه در مقایسه با دیگرانی که جایزه‌ای کسب نکرده‌اند، فعال‌تر می‌شوند. این گروه متوجه شدند که مزایای این جوایز حتی از خود اشخاص نیز فراتر رفته و به دانشجویانشان نیز سرایت می‌کند، به گونه‌ای که دانشجویان برندگان جوایز نسبت به دیگر دانشجویان هم‌رده خود سعی و تلاش بیشتری برای رسیدن به یک دستاورد علمی و کسب جایزه دارند.

این قبیل افراد بعضاً می‌توانند زندگی خود را به دو بخش قبل و بعد از دریافت جایزه تقسیم کنند، چرا که تا قبل از کسب جایزه صرفاً مورد توجه دیگر دانشمندان و همکارانشان بودند، ولی بعد از آن، مورد توجه جامعه بزرگتری قرار می‌گیرند، تعداد دعوت‌نامه‌های دریافتی آنها برای ایراد سخنرانی‌های تخصصی و حتی عمومی بیشتر از قبل می‌شود، عقد قرارداد با مخاطبان و نیز جذب دانشجو و سرمایه برای آنها آسان‌تر می‌شود و ...

البته برندگان جوایز همواره تاکید می‌کنند که کسب جایزه به معنی داشتن یک برتری خاص و ویژه نبوده و این جوایز سبب می‌شود که آنها احساس مسئولیت بیشتری کرده و مانند یک الگو برای دیگران رفتار کنند.

سامایا نیساناکه (Samaya Nissanke)،

اخترفیزیک‌دان دانشگاه آمستردام و برنده جایزه بریکترو سال ۲۰۲۰ (Breakthrough Prize Foundation) می‌گوید: برای من کسب این جایزه مفهومی فراتر از شخص خودم دارد. ممکن است شخص دیگری مرا ببیند و با خود بگوید وقتی سامایا توانست چرا من نتوانم.

دریافت جایزه باعث شد که نیساناکه پس از آن در اهداء جوایز به دیگران نقش داشته باشد و این موضوع برای او دارای ارزش و معنایی خاص بود، چنانچه می‌گوید: در ابتدا من فکر می‌کردم که جمع‌آوری نام کاندیداهای این جایزه ارزش وقت گذاشتن را ندارد. اما حال که تاثیر این جایزه را می‌بینم نظری متفاوت دارم. جوایز برای زمینه‌های تحقیقاتی نیز مفید هستند. یوزی و همکارانش متوجه شدند که رشته‌هایی که برنده حتی یک جایزه شده‌اند، ۴۰ درصد سریع‌تر از دیگر رشته‌های هم‌رده خود که جایزه‌ای دریافت نکرده‌اند، رشد نموده‌اند. کسب جایزه توسط یک رشته باعث هیجان و جلب توجه مردم به آن رشته و ورود محققان و سرمایه بیشتر به آن رشته شده است. به گفته یوزی اهداء جایزه به یک رشته، راهی کم هزینه برای جذب سرمایه و جلب توجه به سمت آن رشته است.

بنابراین تحقیقات انجام شده موضوعاتی که به دلیل آنها یک فرد یا افرادی موفق به دریافت جایزه نوبل یا هر جایزه معتبر علمی در زمینه‌ای خاص می‌شوند، بیش از سایر تحقیقات به چشم می‌آیند و دیگر محققان بیشتر ترغیب می‌شوند تا در آن زمینه تولید محتوا کنند.

در یک مطالعه، محققان آمریکایی به بررسی نقش جوایز در پیشبرد موضوعات علمی و ارتقا سطح دانش پرداختند. در مطالعه مذکور، محققان دانشگاه نورث وسترن، صدها جایزه علمی و تاثیر آنها در بیش از ۱۱ هزار موضوع و مقالات مختلف را تجزیه و تحلیل کردند. آنها با مرور سوابق ۱۰ سال گذشته متوجه رشد ۴۰ درصدی تولید مقالات و ۳۳ درصدی استناد به مقالات و نیز افزایش ۵۵ درصدی حفظ دانشمندان و ۳۷ درصدی ورود دانشمندان جدید به موضوعاتی شدند که پیشتر برخی محققان به دلیل بررسی آنها موفق به دریافت جایزه شده‌اند.

اما علیرغم وجود تمام مزایای صدرا اشاره، در صورت وجود نقص در ارزیابی‌ها، تقدیر و اعطاء جایزه می‌تواند مانعی بر سر راه رشد و توسعه علم باشد. می‌تواند باعث بروز رنجش، جدایی همکاران، ورود خدشه به روابط دوستانه بین دانشمندان و دامن زدن به نابرابری‌های موجود شود.

بررسی‌های به عمل آمده نشان می‌دهد که با وجود افزایش تعداد جوایز که باعث افزایش شانس دانشمندان برای برنده شدن شده، این جوایز به صورت نابرابر در حال تقسیم میان دانشمندان هستند.

مطالعات یوزی نشان می‌دهد که پس از دریافت جایزه توسط یک فرد، احتمال برد همان فرد در دیگر رقابت‌ها بسیار افزایش می‌یابد.

با عنایت به آنچه گذشت و با توجه به اینکه با در نظر گرفتن جمیع جوانب، شناسایی افراد تاثیرگذار در هر حوزه علمی و تقدیر از آنها به هر شکل ممکن، به عنوان راهبردی موثر در جلب توجه آحاد جامعه، به ویژه سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان، دانشمندان و سرمایه‌گذاران و در نتیجه رشد و توسعه بیشتر حوزه مورد نظر به اثبات رسیده، انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران بر آن شد تا به منظور شناسایی و معرفی افراد برجسته حوزه فناوری و نوآوری که بیشترین تاثیر را در شکل‌گیری و توسعه زیست بوم مزبور در سطح ملی یا منطقه‌ای داشته‌اند، پاسداشت خدمات، مساعی و تلاش‌های ایشان و نیز تشویق و ترغیب فعالان حوزه فناوری و نوآوری به انجام خدمات موثر در توسعه زیست بوم موصوف، رویداد جایزه ملی فناوری و نوآوری را برگزار نماید. از جمله عوامل موثر در انتخاب افراد مورد نظر، می‌توان به «میزان تاثیرگذاری در توسعه زیست بوم نوآوری و فناوری کشور»، «دامنه نفوذ اقدامات فرد در سطوح منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی»، «میزان تاثیر در توسعه اقتصادی استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان»، «حسن شهرت، مقبولیت و سابقه درخشان در حوزه فناوری و نوآوری» و «میزان تاثیر بر فرهنگ، جامعه، سلامت، محیط زیست و رفاه عمومی» اشاره نمود.

همچنین ابتکاراتی با هدف افزایش ضریب اطمینان در اهداء جوایز شکل گرفته است. برای مثال انجمن فیزیک آمریکا پیشنهاد کرده که اعضاء کمیته های علمی به صورت دوره‌ای تغییر کنند و منتخبان نیز ترجیحاً از میان افراد نزدیک به اعضاء کمیته انتخاب نشوند. کمیته نوبل نیز کاندیدهای مورد نظر خود را از میان گروهی شامل صدها عضو هیئت علمی و محقق از سراسر جهان و به شکل دوره‌ای انتخاب می‌کند تا مطمئن شود هیچ فرد دارای صلاحیتی نادیده گرفته نمی‌شود. با این حال برخی تغییرات نیز در جهت عکس عمل نموده و باعث کندی این حرکت رو به جلو شده‌اند. برای مثال بریتانیا بررسی پیشینه مهاجرتی را برای کاندیدهای جوایز علمی الزامی نموده است. بر اساس یافته‌های یوزی و همکارانش، احتمال این که برندگان این جوایز ملیت آمریکایی یا اروپایی داشته باشند و یا مرد باشند، بیش از دیگر جوایز در بقیه نقاط جهان است.

جوایز توسط نهادهای علمی مدیریت می‌شود. اما در سال‌های اخیر نهادهای غیر علمی نیز به این مهم ورود و نسبت به اعطاء جوایزی با ارزش بالا اقدام نموده‌اند. گرچه این موضوع از منظر جلب توجه به یک یا چند رشته علمی و ورود سرمایه بیشتر به آن رشته‌ها سزاوار تقدیر است، ولی رویکرد تظاهرگرایانه اهداکنندگان این جوایز که در قالب برگزاری مراسم پر خرج و پر زرق و برق، با حضور افراد مشهور (به اصطلاح سلبریتی)، توأم با بی‌توجهی مشهود به قواعد معمول در ارزیابی‌ها نمایان می‌شود، نگران‌کننده می‌باشد. باها بالانتکین (Baha Bal- antekin) فیزیک‌دان دانشگاه ویسکانسین مدیسون (Wiscon- sin-Madison) و عضو کمیته جوایز جامعه فیزیک آمریکا می‌گوید: افراد و شرکت‌های خصوصی علائق و تفکرات خود را دارند و این تفکرات الزاماً با نگاه کلی موجود در جامعه علمی یکسان نیست. همین موضوع می‌تواند سبب تحریف و تغییر مسیر علم شود.

نکته مهم دیگر اینکه، گرچه هر از چندگاهی تلاش‌هایی در جهت تغییر شیوه اهداء جوایز علمی صورت گرفته، ولی باید قبول کرد که فرآیندهای منجر به اهداء جوایز همسان با روند تغییرات جامعه علمی رشد نکرده است. تعدادی از دانشمندان مطرح، در یک نامه سرگشاده در سال ۲۰۰۹ این ایراد را به بنیاد نوبل وارد کردند و به عنوان مثال اشاره داشتند که علیرغم همه تغییرات، هنوز جایزه‌ای در زمینه تغییرات اقلیمی اهدا نمی‌کند.

در سال ۲۰۱۸ او و یکی از همکارانش دریافتند که ۶۴ درصد از برندگان، موفق به برنده شدن یک جایزه دیگر و ۱۴ درصد از آن‌ها موفق به دریافت پنج جایزه دیگر و حتی بیشتر شده‌اند و این یعنی شکل‌گیری یک طبقه جایزه‌بگیر علمی که نشانگر افزایش نابرابری‌ها در سطحی وسیع‌تر می‌باشد.

همچنین برخلاف دهه‌ها تلاش در رفع تفاوت‌ها، اکثر جوایز همچنان به دانشمندان سفیدپوست مرد تعلق می‌گیرد. برای مثال از سال ۲۰۰۰ تاکنون تنها ۸/۸ درصد از جوایز فیزیک، ۱۰/۳ درصد از جوایز شیمی و ۱۸/۵ درصد از جوایز زیست‌شناسی و پزشکی به زنان تعلق گرفته است. در حالی که تعداد زنان فعال در این حوزه‌ها رشد بسیار بیشتری داشته است.

تحقیقات اخیر از دیگر معایب جوایز و افتخارات علمی خبر می‌دهند. از جمله این که این جوایز باعث ایجاد نگاهی غیرواقعی به علم در جامعه شده و قضاوت سرمایه‌گذاران در زمینه انتخاب رشته‌های مهم علمی را تحت تاثیر قرار می‌دهند. جوایز علمی با وجود کثرت بالا، تنها به تعداد معدودی از برندگان همیشگی تعلق می‌گیرد. همچنین با وجود این نکته که پیشرفت‌های علمی عمدتاً به وسیله گروه‌هایی متشکل از چندین دانشمند به وجود می‌آید، تقدیر از آنها عموماً محدود به یک نفر از اعضاء بوده و زحمات دیگر افراد گروه نادیده گرفته شده است.

برای مدت طولانی، اعطاء اکثر

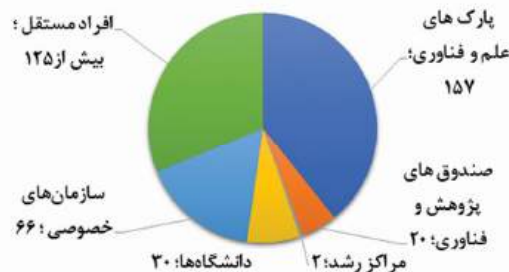
مروری بر سومین کنفرانس ملی انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران:

در حاشیه روز اول کنفرانس مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده انجمن جهت تعیین میزبان سال آینده برگزار گردید و طی آن پارک علم و فناوری البرز پس از کسب حداکثر آراء از اعضای انجمن در مجمع، به عنوان میزبان کنفرانس سال ۱۴۰۳ انتخاب گردید. بازدید از زیرساخت‌های پارک، شرکت‌های موفق و نیز بخش‌های تاریخی و گردشگری یزد در حاشیه این کنفرانس بر جذابیت رویداد افزود.

ویدئو کامل این کنفرانس در سایت آپارات به نشانی <https://www.aparat.com/v/Nmq7z> قابل مشاهده می‌باشد.

انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران، از میزبانی شایسته پارک علم و فناوری یزد تشکر و قدردانی می‌نماید.

در شکل زیر، سهم هریک از بخش‌های مشارکت‌کننده نشان داده شده است. همراهی و مشارکت ۳۵ سازمان دولتی و خصوصی به عنوان اسپانسر، از نکات برجسته این رویداد به شمار می‌رود. از میان مقالات دریافتی، پس از داوری کمیته علمی، ۶۱ مقاله پذیرفته شد.

سومین کنفرانس با عنوان توسعه نوآوری منطقه‌ای؛ نقش دولت، دانشگاه، بخش خصوصی و جامعه در تاریخ ۱۷ و ۱۸ آبان ۱۴۰۲ به میزبانی پارک علم و فناوری یزد برگزار گردید.

پنل‌های سخنرانی و ارائه مقاله و نیز پنل‌های انتقال تجربه از بخش‌های مهم و اصلی این کنفرانس بودند. در طی برگزاری این رویداد، شبکه سازی موثری بین گروه‌های مختلف فعال در زیست بوم اتفاق افتاد.

از میان حدود ۴۰۰ نفر شرکت‌کننده، ۱۵۷ نفر از پارک‌های علم و فناوری، ۲۰۰ نفر از صندوق‌های پژوهش و فناوری، ۲ نفر از مراکز رشد، ۳۰ نفر از دانشگاه‌ها، ۶۶ نفر از سازمان‌های خصوصی و ۱۲۵ نفر افراد مستقل بودند.

نکات برجسته سومین کنفرانس ملی پارک‌های علم و فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران در یزد:

شکاف‌های اجتماعی و اقتصادی گردد.

- نواحی نوآوری بیشتر از آنکه ساخته شوند، بصورت طبیعی و ارگانیک شکل می‌گیرند. برخورداری از پتانسیل و ظرفیت اولیه نیز یک نکته کلیدی محسوب می‌شود. همچنین شرط پایداری این نواحی بسیار مهم است.
- سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در توسعه فیزیکی پارک‌ها نشان دهنده میزان تأثیر فعالیت پارک در توسعه زیست بوم نوآوری است و امکان استفاده از آن به عنوان سرمایه ثابت شرکت در تعاملات پولی و مراودت بانکی به عنوان اسناد رسمی معتبر است.

- عدم همکاری جدی میان شرکت‌های نوپای فناور و دانش بنیان با شرکت‌های بزرگ صنعتی.
- ارتباط ضعیف میان دانشگاه‌ها، مؤسسات پژوهشی و مراکز فناوری با صنایع و دستگاه‌های اجرایی
- نبود نهادهای واسط برای برقراری ارتباط میان دانشگاه‌ها، بازار و صنعت از چالش‌های اکوسیستم است.
- توسعه زیست بوم نوآوری در مناطق شهری
- نواحی نوآوری باید در تعامل نزدیک با کار و زندگی و تفریح مردم باشند و نباید به گونه‌ای مداخله کرد که باعث افزایش

زیست بوم نوآوری برای مدیران، سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران پارک‌های علم و فناوری از اهمیت بالایی برخوردار است. زیرا به آنان در فرایند تصمیم‌گیری، سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، انتخاب شرکاء و گزینش موضوعات علمی برای تحقیق و پژوهش کمک می‌کند. برخی از این عوامل عبارتند از:

- عدم وجود بازار و تقاضای پایدار و چشمگیر برای محصولات و خدمات شرکت‌های نوپای فناور و دانش بنیان.
- عدم وجود زیرساخت و بستر مناسب برای به هم‌رسانی شرکت‌های کوچک و بنگاه‌های بزرگ.

مقاله

Article

معصومه خان احمدی

عضو هیات مدیره انجمن

Chem_khanahmadi@yahoo.com

پنل‌ها و عناوین و موضوعات اصلی:

- ۱- سیاست‌گذاری در پارک‌های علم و فناوری
- شناسایی عوامل مؤثر بر روابط میان بازیگران و کنشگران داخلی و خارجی و البته چالش‌های موجود در

۳. نوآوری، فرهنگ و جامعه

● از نسل جدید پارک‌های علم و فناوری حل چالش‌هایی در حوزه مسائل اجتماعی انتظار می‌رود.

ساختارسازی در این زمینه مانند مرکز نوآوری برای معلولین در همین راستا می‌باشد.

● اهمیت نیاز به نوآوری و یادگیری از رقبا جهت دستیابی و تصاحب بازار با وجود رقبا، قدرت‌مند از عوامل مهم بقای شرکت‌های فناور است.

● طراحی ساختار سازمانی مناسب از چگونگی تعامل میان عناصر مختلف زیست‌بوم حکمرانی نظام نوآوری محلی در قلمروی موضوعی مشخص (مانند بهره‌وری) قادر است به کیفیت نظام نوآوری منطقه‌ای در ابعاد شکلی و محتوایی کمک کند؛ زیرا از یک سو چارچوب ساختاری حاکم بر این پدیده را مورد اعتباربخشی قرار می‌دهد و از طرف دیگر نیز می‌تواند استانداردهای کیفی مؤثری را از طریق ابلاغ رویه‌ها و فرایندهای کاری به این مجموعه تزریق کند. (برنامه یزد بهره ور)

۴. پول، نوآوری و سرمایه

● ویژگی‌های خاص پروژه‌های دانش‌بنیان، ریسکی بودن و عدم قطعیت جریان‌های نقدی مخصوصاً در فازهای اولیه توسعه آن‌ها را از منظر بانک‌ها فاقد قابلیت‌های بانکی دانسته، بنابراین اعطای تسهیلات از سوی شبکه بانکی به این پروژه‌ها به دلیل وجود الزامات نظارتی تقریباً غیرممکن است.

● صندوق‌های پژوهش و فناوری به دلیل ریسک‌پذیر بودن و شناخت نسبی از عدم قطعیت

جریان‌های نقدی در شرکت‌های دانش‌بنیان ابزارهای جایگزین مناسبی هستند.

● به دلیل شناخت نسبی از سرمایه‌گذاری، جریان تأمین مالی از طریق سرمایه‌گذاری خطرپذیر با نهادهایی نظیر صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر تأمین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان به صورت مناسب‌تر انجام می‌شود.

۵. مدل همکاری چهارجانبه دولت، بخش خصوصی، دانشگاه و جامعه در توسعه نوآوری

● بدلیل تعارض دیدگاه و منافع و عدم فهم پدیده مورد همکاری دولت، بخش خصوصی، دانشگاه، پارک‌های علم و فناوری و جامعه و وجود موانع یادگیری، همکاری نهادهای مختلف همیشه دارای مشکل بوده است.

● برای ایجاد جریان پویا و مؤثر نوآوری، می‌بایست هر چهار نهاد بنیادی در تعامل با یکدیگر به اجرای نقش خود بپردازند.

۶. جامعه استارت‌آپی و سازمان نوآوری

● توسعه فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی و بخش ICT منجر به ایجاد اقتصاد دیجیتال شده و موج چهارم صنعت (Industry ۴.۰) را رقم زده و زیست‌بوم جدیدی را ایجاد نموده است.

● ظرفیت‌ها برای تبدیل شدن به فرصت‌های واقعی باید اولویت‌بندی شده و بالاترین اولویت‌ها جهت توسعه سرمایه‌گذاری‌های مالی و انسانی و زیرساختی انتخاب گردند.

۷. منابع انسانی در زیست‌بوم نوآوری

● استاندارد ۲۴۰۰۰ از جمله استانداردهایی است که اخیراً

و از سال ۲۰۰۱ به منظور ارزیابی و ارتقای سیستم منابع انسانی مورد استفاده قرار گرفته است. شرکت‌های نوپا و متوسط از نظر بلوغ سطح منابع انسانی بر اساس استانداردهای فوق در سطح صفر هستند که نشان دهنده اقدامات کاری پراکنده و بی‌ثبات در سطح شرکت‌ها است.

● منظور از ماندگاری کارکنان در سازمان‌ها فقط جنبه فیزیکی آن نیست بلکه حضور فعالانه در درون سازمان و هماهنگی و هم‌سوئی با سیاست‌ها و راهبرد های سازمان و به تعبیری درگیر بودن آن‌ها با کار و شغل است. بنیان‌گذاران استارت‌آپ‌ها تجربه لازم برای ارتقا و حفظ و نگهداشت نیروی انسانی ندارند. اعطای سهم به کارکنان، ادغام با شرکت‌های بزرگ و توسعه فردی می‌تواند عامل اصلی نگهداشت آن‌ها باشد.

● سازمانی که به دنبال خلاقیت و نوآوری است نباید از اهمیت و تأثیر کارکردهای مدیریت منابع انسانی بر خلاقیت و نوآوری غافل شود.

۸. شبکه سازی و ارتباطات فناوری

● الگوی نوآوری دموکراتیک به عنوان الگویی مترقی برای نحوه حکمرانی با ظهور بیش از پیش و شکل‌گیری مناطق نوآوری مطرح شد. در این الگو: تعامل و مشارکت فراگیر، پاسخگویی، شفافیت و مسئولیت‌پذیری، ثبات سیاسی و حاکمیت قانون، گسترش فرهنگ نوآوری، تحول در رویکردهای آموزشی و مهارت‌آموزی به عنوان مفاهیم کلیدی تبیین شدند.

● تمرکز اصلی نوآوری دموکراتیک بر کاهش نقش و تصدی‌گری دولت در حکمرانی و افزایش مشارکت و تعامل فعال بازیگران نوآوری به خصوص نهادهای مدنی و شهروندان در فرایند سیاستگذاری حوزه نوآوری است.

۹. نوآوری در صنعت

● معادلات ساختاری و همکاری های استراتژیک بر روی توسعه نظام نوآوری منطقه‌ای به میزان ۷۳٪ تأثیرگذار است. در همکاری استراتژیک، ساختار سازمانی بیشترین وزن را داشته و موقعیت کمترین وزن را داشته است. در نظام نوآوری منطقه‌ای نیز، محیط منطقه‌ای بیشترین وزن را داشته و نقش سیاستگذاران کم‌ترین وزن را داشته است.

۱۰. آینده نگری در سازمان های نوآوری ایران

با توجه به تجزیه و تحلیل تحقیقات روز دنیا می‌توان پیش‌بینی کرد که در آینده‌ای نه چندان دور متاورس طیف وسیعی از صنایع را پوشش خواهد داد و پتانسیل توسعه بازاریابی و فروش گسترده‌ای برای کسب‌وکارهای فعلی را فراهم خواهد کرد. (دو چالش اساسی پیش رو:

پیش‌بینی و پیشگیری از خطرات بخش حریم خصوصی، مالکیت معنوی، ابعاد اخلاقی و خطرات روانی و ساختار هزینه‌ای).

تجربیات در تجاری‌سازی محصولات فناورانه

پارک‌های علم و فناوری استان ها تحت قالب رویدادهای تانا (توسعه و ارتقای زیست بوم نوآوری استان) برگزار می‌گردد و در آن سرمایه‌گذاران و صاحبان صنایع بزرگ و نیازمند نوآوری از یک سو و فناوران و نوآوران از سوی دیگر حضور پیدا می‌کنند و کارگزاران تجاری‌سازی در این رویدادها به عنوان بازیگران اصلی این رویدادها تلاش بر به هم‌رسانی آنان دارند. ترویج گفتمان نوآوری و تقویت زیست بوم نوآوری استان‌ها با نگاه به ظرفیت فناورانه استان و پیوند این توانمندی‌ها با نیازمندی‌ها و مسائل استان، شناسایی بازیگران زیست بوم نوآوری استان، تقسیم وظایف بین نقش آفرینان و شبکه سازی و تعامل میان بازیگران، افزایش سهم اثرگذاری نخبگان و نوآوران کشور در رفع نیازهای فناورانه و مسائل کلان صنعت و کشاورزی استان و ارتقا تعاملات با شبکه نوآوری کشور، از جمله اهداف مورد نظر این رویدادهاست.

آنچه که در این رویدادها حائز اهمیت است دیدن و لحاظ کردن منافع کلیه بازیگران تبادل فناوری و تجاری سازی محصولات و حضور نهادهای نوآوری مانند پارک های علم و فناوری به عنوان ناظر بیرونی و ایجاد کننده بستر و جایگاه تبادل فناوری در قالب مدل نوآوری باز است. رعایت اصول اقتصادی در کلیه مراحل و رعایت شئون صنایع بزرگ با حفظ جایگاه حقوقی شرکت‌های فناور نوپا از اهمیت بالایی در این رویدادها برخوردار است.

و ناکامی‌هایی است که می‌توان درس آموخته‌ای برای دیگران و منبع غنی پژوهش دانشگاهی و تحقیق و توسعه باشد. با روش آزمون و خطا جلو رفتن و بهره بردن از تجربیات گذشتگان نه تنها هزینه بالایی خواهد داشت بلکه منابع را به هدر خواهد داد، فلذا تجربه نگاری و مستند سازی دانش گذشتگان می‌تواند نقش اساسی در بهبود فرآیندها و عملکرد سازمان و بالارفتن کارایی و اثر بخشی آنها داشته باشد.

یکی از مهمترین چالش‌ها و دغدغه‌های شرکت‌های نوآور و فناور نوپا، و یکی از مهمترین دستاورد ارزشمند نهادهای مرتبط با نوآوری و پارک‌های علم و فناوری تجاری‌سازی و بازاریابی محصولات این شرکت‌هاست که با توجه به تنوع محصولات و حوزه‌های نوآوری، چالش‌های این حوزه به مراتب بیشتر می‌شود.

کارگزاران انتقال فناوری یکی از بازیگران زیست بوم فناوری و نوآوری هستند که می‌توانند در کنار شناسایی نیازهای فناورانه به تسهیل فرآیند اجرایی سازی پروژه‌های انتقال فناوری در کشور کمک کنند. کارگزاران انتقال فناوری در زمینه شناسایی نیازها از یک سو و دستاوردهای فناوری کشور از سوی دیگر فرایند انتقال فناوری و تجاری سازی محصولات را عملیاتی می‌نمایند. یکی از مهمترین تجربیات پارک های علم و فناوری در کشور در حوزه تجاری‌سازی محصولات و انتقال فناوری برگزاری رویدادهای عرضه و تقاضای فناوری است که در

که نشان می‌دهد سازمان‌های مردم نهاد از نظر نوآوری عملکرد کمتری نسبت به تصویر محبوبشان دارند. بدیهی است که بسیاری از این سازمان ها بیشتر درگیر ارائه خدمات در مقیاس بزرگ شده‌اند، آن‌ها به طور فزاینده‌ای مجبور به تغییر شیوه‌های عملیاتی خود و پیچیده‌تر کردن و بوروکراتیزه کردن ساختارهای خود شده‌اند. اینجا تناقضی است که به نظر می‌رسد بین عملکرد مؤثر در بعد ارائه خدمات و در بعد نوآوری فعالیت‌هایشان وجود دارد.

● وجود زنجیره درست همکاری بین نهادهای واسط، همکاری نهادهای دولتی در دسترسی آسان به منابع مالی، ورود سرمایه‌گذاران محلی به اکوسیستم نوآوری و ایجاد و توسعه صندوق‌های خطرپذیر و شتاب دهنده‌ها، همکاری جدی سازمان‌های ذی‌ربط در اجرای درست قوانین حمایتی با هدف ایجاد دسترسی محلی و جهانی، تسهیل در ارائه مجوز های لازم کسب و کار و همکاری نهادهای دولتی در تخصیص بهینه فضاها و امکانات موجود استان به استارت‌آپ‌ها تأثیر قابل توجهی در رشد استارت‌آپ ها و متعاقباً توسعه اکوسیستم نوآوری در استان دارند.

● بر طبق یافته‌های پژوهشگر مؤلفه‌های کارکردی زیست‌بوم نوآوری خودروهایی هوشمند: تنظیم مقررات، تدوین مقررات، مقررات رگولاتوری و تنظیم گری، تسهیل ارتباط نهادهای دانشی، تسهیل ارتباط نهاد های اجرایی، تسهیل ارتباط نهادهای مالی، توسعه خدمات مبتنی بر داده، ارائه خدمات نرم‌افزاری، ساخت قطعات خودرو، ساخت خودرو، خلق دانش و فناوری، بکارگیری فناوری خودرو خودران، طراحی نرم‌افزار جهت بهبود عملکرد خودرو، در نهایت نگاهت نهادی (ساختاری-کارکردی) زیست بوم نوآوری خودروهایی هوشمند در ایران ترسیم گردید.

۱۱. فرآیندهای توسعه نوآوری

● علیرغم ساختار داخلی سازمان‌های مردم نهاد که انتظار می‌رود نوآوری را تسهیل کنند، به نظر می‌رسد که داده های این پنل شواهدی را ارائه می‌دهند

مقاله

Article

فضه‌الزهرای عبدالرزاقی

مدیر مرکز رشد جامع
پارک علم و فناوری قزوین
F.ABDORRAZAGHI@GMAIL.COM

تجربه‌نگاری و مستندسازی دانش و تجربیات، اقدامی ضروری برای رشد و پیشرفت است. مستندات تجربیات گذشتگان همچون مسیر راهی، آیندگان را در تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری راهنمایی می‌نماید و از این رو مستندسازی تجربیات می‌تواند یکی از عوامل بازدارنده تکرار خطای مدیران قبل باشد و یکی از منابع اثر گذار در بالا بردن بهره‌وری سازمان باشد. تجربیات سازمان ها و نهادهای مرتبط با نوآوری و پارک‌های علم و فناوری دارای افت و خیزها، موفقیت‌ها، تلاش

ها

لزوم توجه به سرمایه‌های انسانی در پارک‌های علم و فناوری حاکمیت ایران

مقاله

Article

محمدصادق سبأ الشیخ انصاری

معاون راهبری پارک‌ها و مراکز رشد سازمان
تجاری سازی فناوری و اقتصاد دانش بنیان
جهاد دانشگاهی

Msadegh.sansari@yahoo.com

برای مدیریت عملکرد نیز لازم است چرخه مدیریت عملکرد کارکنان بر مبنای چهار مرحله هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی دوره اول، حمایت، هدایت و مربی‌گری در طول دوره، ارزیابی عملکرد در پایان دوره و مرور، بازنگری و تحلیل عملکرد، پاداش و اقدامات اصلاحی مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد. در این مسیر از سیستم‌های پاداش و پرداخت نیز ناپستی غافل شد؛ سیستم‌های تشویق و پاداش و پرداخت از زیر سیستم‌های اصلی نظام مدیریت منابع انسانی در سازمان‌ها به حساب می‌آیند. مدیریت سیستم پاداش و پرداخت بر اساس نظر شامی، ۱۳۷۸ برای ایجاد شرایط مناسب نیازمند چهار موضوع است: پاداش‌های خوب، دیدگاه زمانی کوتاه مدت و بلند مدت، استفاده از پاداش‌های متنوع و توجه به اصل برابری.

- روشن کردن وظایف کارکنان و انتظارات از آنان
- ارجاع مسئولیت به افراد کارکنان و با صلاحیت
- حمایت از عملکرد و رفتار مطلوب کارکنان
- نقش مربی‌گری و هدایتگری خود
- نظارت بر عملکرد کارکنان و ارائه بازخوردهای سازنده و مفید
- حمایت از ریسک‌پذیری، ابتکار عمل و خلاقیت کارکنان در مسیر تحقق عملکردهای مطلوب
- ارزیابی متصفانه عملکرد کارکنان
- حمایت فعالانه و مشتاقانه از رشد و توسعه مهارت‌ها و قابلیت‌های کارکنان در جهت بهبود مستمر

جهان امروز با ویژگی‌هایی مانند تغییرات گسترده، پیچیدگی‌های فزاینده و افزایش سطح رقابت باعث ایجاد محیطی پویا برای سازمان می‌شود به نحوی که موفقیت سازمان‌ها در گرو هماهنگی و سازگاری با چنین محیطی است.

مدیریت عملکرد روشی است استراتژیک و یکپارچه که با برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری برای سازمان و کارکنان آغاز شده و پس از ارزیابی آن از طریق کنترل شاخص‌های عملکرد پیشنهاداتی را برای بهبود فرایندها و بهبود عملکرد کارکنان فراهم می‌آورد. تداوم این چرخه، موفقیتی پایدار برای سازمان به دنبال خواهد داشت.

در ابتدای بایستی با توجه به تعریف پارک‌های علم و فناوری، نقدی بر جذب کارکنان پارک‌های علم و یک پارک علمی با ایجاد فناوری وارد کرد.

انگیزش و مدیریت جریان دانش و برای ورود متخصصان حرفه‌ای فناوری در میان دانشگاه‌ها، مراکز پژوهش و توسعه، شرکت‌های خصوصی و بازار، ایجاد و آزمون استخدامی، گزینه رشد شرکت‌های متکی بر مناسبی نیست.

نوآوری را از طریق مراکز رشد و فرایندهای زایشی تسهیل می‌بالات. بایستی در فرایندهای مدیریت سرمایه‌های منابع انسانی در شرایط فعلی تجدید فضاها و کاری و تأسیسات مناسب و کیفی به مؤسسات پارک‌ها و یا بی‌انگیزی آن‌ها مستقر در پارک ارائه می‌نمایند.

در وبگاه وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و در اساسنامه پارک‌های علم و فناوری، تعریف پارک علم و فناوری اینگونه آمده است:

"پارک علم و فناوری سازمانی است که به وسیله متخصصان حرفه‌ای اداره می‌شود و هدف اصلی آن افزایش ثروت جامعه از طریق تشویق و ارتقاء فرهنگ نوآوری و افزایش توان رقابت در

میان شرکت‌ها و مؤسساتی است که متکی بر علم و دانش در محیط پارک فعالیت می‌کنند. برای دستیابی به این هدف، یک پارک علمی با ایجاد فناوری وارد کرد.

انگیزش و مدیریت جریان دانش و برای ورود متخصصان حرفه‌ای فناوری در میان دانشگاه‌ها، مراکز پژوهش و توسعه، شرکت‌های خصوصی و بازار، ایجاد و آزمون استخدامی، گزینه رشد شرکت‌های متکی بر مناسبی نیست.

نوآوری را از طریق مراکز رشد و فرایندهای زایشی تسهیل می‌بالات. بایستی در فرایندهای مدیریت سرمایه‌های منابع انسانی در شرایط فعلی تجدید فضاها و کاری و تأسیسات مناسب و کیفی به مؤسسات پارک‌ها و یا بی‌انگیزی آن‌ها مستقر در پارک ارائه می‌نمایند.

ویژگی‌های سیستم پاداش	سازمان‌های سنتی	سازمان‌های نوآور
فلسفه استفاده از پاداش	مبتنی بر وضعیت برد-باخت است. بدین معنی که پاداش کافی برای حمایت از کلیه افرادی که شایستگی دریافت پاداش را دارند وجود ندارد. بنابراین فلسفه رقابت حاکم است.	مبتنی بر وضعیت برد-برد است. بدین معنی که پاداش کافی برای حمایت از کلیه افرادی که شایستگی دریافت پاداش را دارند وجود دارد.
معیار پاداش	بر مبنای ریسک پذیری و نوآوری نیست.	بر مبنای ریسک پذیری و نوآوری است.
پاداش‌های درونی	کمتر مورد توجه واقع می‌شود و در صورت توجه به آن ساختار استراتژی‌های سازمان مانع آن می‌باشند.	امری حیاتی تلقی می‌شود و عامل تعهد به شمار می‌رود.
پاداش‌های بیرونی	عمدتاً مورد توجه و تاکید می‌باشند.	مهم تلقی می‌شوند اما تا یک نقطه‌ی مناسب می‌باشد.
انعطاف پذیری	پاداش‌ها غیر منعطف هستند.	پرداخت پاداش با توجه به نیازهای افراد صورت می‌پذیرد.

در واقع پاداش برای جبران زحماتی است که فرد در سازمان متحمل می‌شود. در ازای وقت و نیرویی که او در سازمان برای دستیابی به اهداف سازمان صرف می‌کند و به تلافی خلاقیت و ابتکارات وی برای یافتن و به کارگیری روش‌های کاری جدیدتر و بهتر، سازمان به فرد پاداش می‌دهد. بر مبنای نظر کارنوال و پرلمان، لازم است در سیستم پاداش موارد زیر با رویکرد سازمان نوآور پیاده‌سازی شود، که لازمه این امر اصلاح اسناد بالادستی در پارک‌های علم و فناوری چون اساسنامه، آیین‌نامه مالی-معاملاتی و... است.

فرایندمحوری صندوق پژوهش و فناوری خراسان رضوی

صندوق پژوهش و فناوری خراسان رضوی، در عرصه مدیریت فرایندهای کسب و کار و مکانیزه کردن آن گام‌های بلندی برداشته‌است. این صندوق از ۶ سال پیش، با استفاده از مدل APQC-BPCF، فرایندهای کسب و کار خود را با در نظر گرفتن تمامی ابعاد فرهنگی، فناوری، اقتصادی و... سازمان، به صورت جامع شناسایی و در سه سطح راهبردی، اصلی و پشتیبانی طبقه‌بندی و در چهار لایه زیر تعریف نموده است:

- ۱) فرایندهای کلان یا گروه فرایند
- ۲) فرایندها
- ۳) زیرفرایندها
- ۴) فعالیت‌ها

ویژه داشته و در صورت عدم توجه به آن عملاً این نتایج قابل حصول نیست. این چرخه شامل شش فاز زیر است:

- فاز اول) شناسایی فرآیندها
- فاز دوم) کشف فرآیندها
- فاز سوم) تحلیل فرآیندها
- فاز چهارم) بازطراحی فرآیندها
- فاز پنجم) پیاده‌سازی فرآیندها
- فاز ششم) نظارت و کنترل فرآیندها

با توجه به اینکه صنعت مالی و بانکداری نیازمند آن است که عملیات تجاری را برای اطمینان از انطباق با مقررات بهینه کند و هزینه‌های عملیاتی و ریسک‌ها را مخصوصاً ریسک مالی را کاهش دهد، فرایندمحوری در این صنعت احساس می‌شود.

که این معیار باعث بقا و ثبات کسب و کارها می‌شود. این همان چیزی است که مدیریت فرایندهای کسب و کار به دنبال آن است و با ایجاد تکنیک‌ها و روش‌های مدیریتی آن را محقق می‌سازد.

تعریف و مدل‌سازی صحیح، اجرا مناسب در سازمان و خودکارسازی گردش کار فرایندهای سازمانی منجر به افزایش کارایی و اثربخشی در سازمان و در مجموع باعث حرکت به سمت اهداف استراتژیک سازمان می‌گردد. البته برای آن که یک سازمان بتواند در مدیریت فرایندها موفق عمل کند، باید همواره به چرخه عمر فرایند توجه

مقاله

Article

زهرا اصل شریف

کارشناس فرآیندها در صندوق پژوهش و فناوری خراسان رضوی

za.aslesharif@gmail.com

امروزه چابک و پویا بودن یک سازمان از اصول اولیه‌ی آن است که باید مدیران با توجه به این اصل، سازمان خود را سازماندهی کنند. از طرفی یکی از معیارهای اصلی هر کسب و کاری رضایت مشتریان و ایجاد ارزش برای آن‌ها است

صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی استان خراسان رضوی

سپس صندوق برای هر فرایند بر اساس مدل SIPOC، شناسنامه و برای هر زیرفرایند، فلوچارت BPMN تهیه کرده و متناسب با هر زیرفرایند جهت رصد و مدیریت آن، شاخص‌های موفقیت را تعریف نموده است. همچنین با توجه به تکمیل مستندات فرایندی و استقرار مدیریت فرایندها در صندوق، ساختار فرایندی را جایگزین ساختار وظیفه‌ای موجود کرده و وظایف هر پست سازمانی را بر اساس آن تدوین نموده است. پس از آن، محاسبه بهای تمام شده خدمات خود را بر اساس سیستم فرایندها طراحی کرده است. طبق بررسی و تحلیل‌های صورت گرفته این صندوق، پیاده سازی سیستم فرایندها تأثیرات مختلفی را در ابعاد مختلف در سازمان به همراه داشته است. برخی از این تأثیرات به شرح زیر است:

• امکان گزاری گیری از فرایندها و شاخص‌ها جهت تحلیل‌های مدیریتی: فرایندمحوری صندوق، باعث ایجاد زنجیره‌ای بین گام‌ها و ثبات در رویه کارها و مستند شدن آن شده است. در نتیجه امکان انجام تحلیل‌های مدیریتی بر اساس روند کاری فراهم شده که در نتیجه این تحلیل‌ها، می‌توان کارایی و سودآوری را افزایش داد.

• امکان گزاری گیری از فرایندها و شاخص‌ها جهت تحلیل‌های مدیریتی: فرایندمحوری صندوق، باعث ایجاد زنجیره‌ای بین گام‌ها و ثبات در رویه کارها و مستند شدن آن شده است. در نتیجه امکان انجام تحلیل‌های مدیریتی بر اساس روند کاری فراهم شده که در نتیجه این تحلیل‌ها، می‌توان کارایی و سودآوری را افزایش داد.

• کاهش هزینه‌های نیروی انسانی، سرپار و... با فرایندی شدن صندوق، با وجود افزایش تعداد خدمات ارائه شده، تعداد نیروی انسانی کاهش یافته و تأثیراتی در سایر هزینه‌ها مانند هزینه ملزومات اداری و... داشته است.

• بهبود مشارکت کارکنان و افزایش روحیه تیمی: با توجه به انجام کارها بر اساس فرایندها، از انجام کارهای فردی جلوگیری شده و کارکنان مطابق فرایندها به صورت تیمی اقدامات را انجام می‌دهند.

- شناسایی و حذف فعالیت هایی که ارزش آفرین نبودند: با شناسایی و حذف اقدامات غیر مفید از فرایندها، اقداماتی که ارزش آفرین نیستند حذف شدند و اقداماتی که برای بهبود روند کاری نیاز بود اما انجام نمی‌شد، مورد توجه قرار گرفت.
- کاهش حجم مستندات فیزیکی و مدارک نیازمند بایگانی: با توجه به سیستمی شدن فرایندهای صندوق، مستندات کاغذی به شدت کاهش پیدا کرده و تمامی مدارک مشتریان به صورت سیستمی و طبقه‌بندی شده در اختیار افراد متناسب با سطح دسترسی آن، قرار داده شده است.
- کنترل و کاهش ریسک‌های سازمانی: با کاهش تعداد خطا در سیستم و رصد درخواست‌ها و تحلیل فرایندها و بررسی شاخص‌های آن، مواری که باعث ریسک سازمانی می‌شد تا حد زیادی کنترل شده است.
- کاهش خطای انسانی و اشتباهات سیستمی: انجام کارها، عادت دادن کارکنان به پیروی و دنبال کردن گام‌های یکسان برای انجام یک کار، مستندسازی انجام کار و آموزش آن به افراد، تصمیمات سلیقه‌ای فراموشی اقداماتی که تعداد رخداد آن کمتر است، جلوگیری شده است.
- بهبود و بهینه‌سازی مستمر سازمان: با پیاده‌سازی چرخه عمر فرایند، فرایندها به صورت مستمر در حال بهبود است که در مجموع باعث بهبود کل سازمان می‌شود.
- شفاف‌سازی وظایف کارکنان با طراحی ساختار فرایندی: با تعریف ساختار فرایندی وظایف هر یک از کارکنان مشخص است و با تغییر سمت یا تغییر افراد، در تعریف وظایف خلی ایجاد نمی‌شود.

مقاله

Article

جواد نوری‌نیا

رئیس پارک علم و فناوری
آذربایجان غربی

j.nourinia@urmia.ac.ir

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های تحقق اقتصاد دانش‌بنیان پیشرو و پایدار در استان، ایجاد هم‌افزایی و انسجام در مبانی نظام‌های "آموزش و پرورش، نوآوری و زیرساخت‌های فناوری اطلاعات" و همچنین برقراری یک سیستم اقتصادی و سازمانی منسجم استانی می‌باشد. سیاست‌های مرتبط با این چهار رکن اغلب باید بصورت تدریجی و مبتنی بر سطح توسعه استان برنامه‌ریزی و اجرا گردند. با این حال، تجربه نشان می‌دهد که برخی از قهرمانان موفق در این عرصه توانسته‌اند در طی یک دهه جهش‌های چشمگیری را رقم بزنند.

از نقاط مشترک و الزامات این تجربه‌ها می‌توان به افزایش اعتماد و انسجام اجتماعی حول محور برنامه، هدفگذاری در کلیه ارکان استانی از طریق ترکیبی از اصلاحات بالا به پایین و اقدامات پایین به بالا و یک چشم‌انداز روشن اشاره نمود. از سویی، از دیدگاه اقتصاد تکاملی، دانش حاصل از نوآوری و فناوری، به عنوان مهمترین موتور محرکه رشد اقتصادی بوده و این دانش

بررسی جایگاه و نقش نهادهای مختلف دولت در توسعه اکوسیستم نوآوری استان آذربایجان غربی

تسهیل در ارائه مجوزهای لازم کسب و کار، "همکاری نهادهای دولتی در تخصیص بهینه فضاها و امکانات موجود در سطح استان به استارت‌آپ‌ها" و همچنین "ارائه آموزش‌های تخصصی و مشاوره‌های لازم کسب و کار" می‌باشد. چنانکه تطابق عارضه‌های شناسایی شده در استارت‌آپ‌های استان با عوامل ذکر شده نیز بیانگر ضعف عملکردی نهادهای واسط نوآوری در استان بوده و تأییدی بر اهمیت نقش این عوامل در بهبود وضعیت استارت‌آپ‌هاست. بنابراین "بازنگری خلأهای موجود بین شبکه ارتباطی نهادهای واسط استان، اصلاح هر کدام از این عوامل و رفع نقاط ضعف موجود در آن‌ها، منجر به رفع عارضه‌ها و تقویت عملکرد استارت‌آپ‌های استان خواهد شد و تحقق این امر در گرو افزایش سطح آگاهی مدیران و مسئولین استانی در زمینه ادبیات اکوسیستم نوآوری و افزایش همکاری‌های جدی نهادهای واسط درگیر در این اکوسیستم است.

صرفاً حاصل خلاقیت ذهنی یک فرد بدون تعامل گسترده با محیط و دیگر نهادهای تأثیرگذار نمی‌باشد، بلکه لازم است مجموعه متعاملی از عناصر و ارتباطات میان نهادهای مختلف استانی ایجاد گردد تا فرآیند خلق، انتشار و بهره‌برداری از دانش شکل گرفته و به فرآیند توسعه اقتصاد دانش‌بنیان استان کمک کند. خلق، اشاعه و بهره‌برداری از دانش نیز بدون یک چارچوب مدیریت و حکمرانی مناسب امکانپذیر نیست.

این موضوع دربرگیرنده مجموعه‌هایی از فعالیت‌های حکمرانی در سطح استان است که می‌بایست بخش دولتی نقش اساسی در آن ایفاء نماید. فلذا رشد استارت‌آپ‌ها و متعاقباً توسعه اکوسیستم نوآوری در استان، مستلزم "وجود زنجیره درست همکاری بین نهادهای واسط من جمله: استانداری به عنوان نهاد پارک علم و فناوری به عنوان نهاد حامی اکوسیستم نوآوری و سازمان صنعت و معدن به عنوان متولی بخش صنعت"، "همکاری نهادهای دولتی در تسهیل دسترسی به منابع مالی"، "ورود سرمایه‌گذاران محلی به اکوسیستم نوآوری"، "ایجاد و توسعه صندوق‌های خطرپذیر و شتاب‌دهنده‌ها"، "همکاری جدی سازمان‌های ذی ربط در اجرای درست قوانین حمایتی با هدف ایجاد دسترسی محلی و جهانی"،

کارگاه انتقال تجربه

انتقال تجربه موضوعی مهم و راهگشا در تمام سازمان‌ها از جمله پارک‌های علم و فناوری است. بدیهی است بیان و به‌کارگیری تجارب موفق و ناموفق می‌تواند به عنوان چراغ راه مورد استفاده قرار گرفته و مانع از سعی و خطاهای اجرایی و مدیریتی گردد. واکاوی دلایل و عوامل تأثیرگذار بر تجربیات موفق و ناموفق، به عملکرد دیگر بازیگران حاضر در اکوسیستم نوآوری کشور کمک خواهد نمود. در همین راستا، انجمن با همکاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری کارگاهی با عنوان "تجربه‌نگاری در پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد کشور" در تابستان ۱۴۰۳ به میزبانی پارک فناوری و نوآوری صنعت نفت برگزار خواهد کرد. در این کارگاه، ضمن مرور تاریخ تکامل زیست‌بوم نوآوری ایران، تجارب موفق و ناموفق پارک‌ها، مراکز رشد و دیگر بازیگران شبکه نوآوری کشور بررسی خواهد شد. خروجی این کارگاه به صورت مدون منتشر و در اختیار علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت.

knowledge sharing

♦ ایران کوچک و قطب علم و فناوری کشور
♦ شهر صنعتی و پهناور اما با جاذبه های متفاوت

استان البرز

ALBORZ PROVINCE

پارک علم و فناوری البرز مقصد فناوران عرصه دانش بنیان

آبان ماه البرز، با جاذبه های گردشگری طبیعی اش فوق العاده است

میزبان قدمتان در فصل

برگریزان استان البرز هستیم

دکتر مهدی عباسی
رئیس پارک علم و فناوری البرز

برگزاری چهارمین کنفرانس ملی انجمن علمی پارک‌های فناوری و

سازمان‌های نوآوری ایران به میزبانی پارک علم و فناوری البرز در آبان ۱۴۰۳

معرفی کنفرانس چهارم

انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران در راستای ارتقای نظام نوآوری و فناوری در کشور و ارزیابی و توسعه زیست‌بوم نوآوری و فناوری، سالانه کنفرانسی را در سطح ملی برگزار می‌کند که به نوعی یک گردهم‌آیی از متخصصان و مدیران این حوزه در کشور است. این کنفرانس که یک رویداد علمی فناورانه در کشور می‌باشد، از سال ۱۴۰۰ بصورت منظم و سالانه برگزار می‌گردد.

در این کنفرانس، مدیران اجرایی و سیاستگذار در حوزه فناوری، مدیران صنایع بزرگ و بخش‌های راهبردی توسعه فناوری و نوآوری، توسعه دهندگان کسب و کار، سرمایه‌گذاران، روسای پارک‌های علم و فناوری، صندوق‌های پژوهش و فناوری، مدیران مراکز رشد و نوآوری، بنیان‌گذاران شرکت‌های دانش‌بنیان، دانشجویان و اعضای هیات علمی گرد هم می‌آیند تا آخرین تجارب، فرصت‌ها و چالش‌های زیست‌بوم نوآوری را تبادل نظر نموده و به اشتراک گذاشته و در ایجاد شبکه‌ی فعالی از همه ذینفعان این زیست‌بوم همراه شوند.

انجمن با سابقه فعالیت در برگزاری تورهای فناوری، کارگاه‌های آموزشی و توانمندسازی متعدد در سطح ملی و بین‌المللی و همچنین با انتشار نشریات علمی مرتبط با حوزه نوآوری و فناوری در سال‌های اخیر همواره در جهت ایجاد، رشد و توسعه زیرساخت‌های نرم‌افزاری مختلف در حوزه فناوری فعال بوده است.

در سال جاری چهارمین دوره ملی این کنفرانس با موضوع "فناوری‌های نوظهور، سازمان‌های نوآور و توسعه پایدار" به میزبانی پارک علم و فناوری البرز در ۱۶ و ۱۷ آبان‌ماه برگزار خواهد شد. چشم به راهتان هستیم.

برگزاری کنفرانس ملی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران یکی از فعالیت‌های شاخص این انجمن در راستای اهداف زیر می‌باشد:

- ارتقای دانش کمی و کیفی نیروهای متخصص شاغل در حوزه فناوری و نوآوری
- ایجاد فرصت انتقال تجارب و درنهایت ارتقای تعاملات در سطح ملی
- شبکه‌سازی بین متخصصان و فعالان حوزه فناوری و نوآوری کشور

کنفرانس ملی
پارک‌های فناوری و
سازمان‌های نوآوری ایران

6-7 Nov 2024 | Alborz STP
4th National Conference
of Iran Association of
Science
PARKS & INNOVATION
ORGANIZATIONS (STPIA)

Emerging Technologies
Innovative Organizations
Sustainable Development

فناوری‌های نوظهور
سازمان‌های نوآور
توسعه پایدار

۱۶-۱۷ آبان ماه ۱۴۰۳ - پارک علم و فناوری البرز

ثبت‌نام و ارسال مقاله:
WWW.STPIA.IR

STPIA
پارک علم و فناوری البرز

مقاله

Article

عبدالرضا واعظی

عضو هیئت علمی دانشگاه تبریز و رئیس سابق پارک علم و فناوری آذربایجان شرقی

mailto:r.vaezi@tabrizu.ac.ir

کمتر مادری در طبیعت (به استثنای گیاهان) فرزندش را به خودش وابسته نگه می‌دارد. مادر می‌داند اگر کودک خود را به تدریج مستقل نکند، او در طبیعت دوام نخواهد آورد. خواه آن کودک فرزند یک شیر باشد که سلطان جنگل است یا یک آهو و گوزن که آسیب پذیرترین عضو جنگل است. هر دو می‌دانند رمز بقا در استقلال کودک از مادر است.

حمایت دائمی و بلند مدت از واحدهای فناور

یک اشتباه راهبردی است

مثلاً برای حمایت از حضور شرکت در نمایشگاه، پارک باید بخشی از هزینه را پرداخت کند نه کل هزینه را. در صورت حمایت کامل، شرکت بهره‌کافی را از حضور در آن نمایشگاه نخواهد برد.

در تولید نمونه اولیه محصول نیز پارک بایستی بخشی از حمایت را از شرکت انجام دهد. نباید هیچ تسهیلات بلاعوضی در پارک وجود داشته باشد. پارک باید از ابتدا این آموزش را برای واحدهای فناور انجام دهد و شرکت‌ها بدانند بایستی حمایت‌های مالی صورت گرفته را بازپرداخت نمایند. ولی می‌توان درصد بازپرداخت را شناور کرد که شرکت در صورت موفق بودن و رساندن محصول به بازار، با درصد پایین‌تری بازپرداخت تسهیلات را انجام دهد.

بنابراین باید سیاست‌های پارک به گونه‌ای باشد که در ابتدا این حمایت‌ها زیاد باشد و در سال‌های بعدی، هر سال حمایت‌ها کمتر شوند تا اینکه شرکت‌ها بتوانند بدون حمایت پارک و به صورت مستقل به فعالیت خود ادامه دهند. برای رسیدن به این هدف پارک در یک موضوعی نباید کل حمایت را برعهده گیرد، بلکه بایستی فقط بخشی از حمایت را انجام دهد.

در جوامع انسانی هم خانواده‌ای که فرزند را وابسته به خود نگه دارد تن‌پروری، سلب خلاقیت و عدم ریسک‌پذیری را به او هدیه کرده است. حتی فرزندان متاهلی که در طبقه بالای منزل پدر و مادر خود زندگی می‌کنند بسیار آسیب‌پذیرتر از فرزندان هستند که به معنای واقعی مستقل شده‌اند. در مجموعه پارک‌های علم و فناوری نیز حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان و فناور بایستی یک حمایت میرا باشد، بدین معنی که حمایت از شرکت‌ها به مرور زمان کمتر شده و مستهلک شود. طوری که شرکت‌ها برای همیشه وابسته به پارک نمانند و به تدریج روی پای خود بایستند.

اعضای جدید انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران

<p>مرکز رشد واحد های فناور تهران های قرآنی</p>	<p>مرکز رشد واحد های فناور گیانان دارویی</p>	<p>شرکت زومم</p>	<p>شرکت معدنی و صنعتی چاردلو</p>
<p>مرکز رشد واحد های فناور استان لرستان</p>	<p>مرکز رشد واحد های فناور کشاورزی جهاد دانشجوی آذربایجان غربی</p>	<p>شرکت بریان کوشت آمل</p>	<p>صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی اصفهان</p>
<p>مرکز رشد زیست فناوری پژوهشگاه رویان</p>	<p>مرکز رشد گیانان دارویی و کشاورزی جهاد دانشجوی استان ایلام</p>	<p>گروه تعاونی پدیشمان</p>	<p>شرکت توسعه نوآوری و فناوری معدن اید (ماندیا)</p>
<p>مرکز رشد فناوری سلامت ابن سینا</p>	<p>مرکز رشد فناوری های نوین سلامت ساتمان جهاد دانشجوی خوزستان</p>	<p>مرکز رشد فناوری های نوین سلامت شهید</p>	<p>شرکت سگت آهن مرکزی ایران</p>
<p>مرکز رشد فناوری فرآورده های گیانان دارویی جهاد دانشجوی اهرمیل</p>	<p>مرکز رشد واحد های فناور جهاد دانشجوی هرمزگان</p>	<p>مرکز رشد واحد های فناور صنایع فرمکنی مخلوق جهاد دانشجوی واحد زنجان</p>	<p>شرکت مشاوران گشگران توسعه برنا (ماسرا)</p>

مقاله

Article

محمد صالح اولیاء

رئیس اسبق پارک علم و فناوری یزد

owliams@yazd.ac.ir

بعد از موج راه اندازی پارک‌های فناوری در کشور در دهه ۸۰ و ۹۰، انتخاب موقعیت قرارگیری پارک یکی از دغدغه‌های مدیران آن بوده است. توسعه فضای فیزیکی پارک‌ها در آن زمان با دو رویکرد در کشور دنبال می‌شد. در رویکرد اول با توجه به نیازهای فوری، می‌بایست از فضاهای موجود (جدا از مناسب بودن محل آنها) در کمترین زمان ممکن استفاده می‌شد ولی در رویکرد دوم، تأمین فضای فیزیکی عمدتاً در قالب توسعه سایت جامع پارک انجام می‌شد.

به لحاظ تاریخی، تفکری که به تبعیت از مدل‌های وارداتی در دهه ۵۰ در آموزش عالی کشور شکل گرفت و اولین نمود آن در انتقال دانشگاه صنعتی آریامهر سابق (شریف فعلی) به حاشیه شهر اصفهان قابل مشاهده بود، ایجاد سایت‌های بزرگ و متمرکز دانشگاهی در حاشیه شهرهای بزرگ بود که دانشجویان و اساتید با آرامش و با داشتن همه امکانات لازم به آموزش و پژوهش بپردازند. این موج در مورد شهرک‌های علمی هم اتفاق افتاده بود.

انتخاب محل پارک‌های علم و فناوری - تجربه یزد

اما تجربیات بعدی نشان داد که در این رویکرد هم دانشگاه‌ها (و شهرک‌های علمی) از تعامل سازنده با جامعه محروم می‌شوند و هم شهرها خوبی نمی‌توانند از خدمات همجواری دانشگاه‌ها بهره‌مند شوند.

بعد از ادغام سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی با پارک علم و فناوری یزد، ابتدا ستاد پارک در محل سازمان استقرار یافت. همچنین ساختمانی با امکان استقرار ۴۰ شرکت نوپا شناسایی و به اجاره پارک علم و فناوری درآمد. اما با گسترش پارک و افزایش تقاضای موسسات فناور برای استقرار در پارک لازم بود تصمیم جدی در مورد آینده پارک گرفته شود. مدیریت پارک با درک اهمیت این موضوع، و علیرغم اختصاص زمین طرح جامع در حاشیه شهر، استراتژی توسعه خود را در داخل شهر جستجو کرد. اگر چه نظرات مخالفی هم در این زمینه وجود داشت، اما با توجه به دلایل زیر در مورد انتخاب محل پارک یزد در داخل شهر تصمیم‌گیری شد:

- مخاطبین پارک ترجیح می‌دادند در مرکز شهر حضور داشته باشند چرا که دسترسی مشتریان به کسب و کار آنان آسانتر بود و شکل‌گیری کسب و کار در داخل شهر به مراتب سهل‌تر می‌شد.
- وجود پارک در مرکز شهر دسترسی به زیرساخت‌های شهری از قبیل حمل و نقل، مخابرات، و دیگر خدمات شهری را بسیار آسان می‌نمود.

• راه‌اندازی و شکل‌گیری پارک در مرکز شهر به میزان قابل توجهی انرژی و منابع پارک را در راستای مأموریت آن قرار می‌داد و از پرداختن به فعالیت‌های پشتیبانی و عمرانی آماده‌سازی فضای فیزیکی تا حد زیادی معاف می‌شد.

پس از راینیها و پیگیری‌های متعدد کارخانه قدیمی اقبال در مرکز شهر یزد که تعطیل و مخروبه شده بود انتخاب گردید. انتخاب کارخانه اقبال به عنوان ساختمانی که آینده میان مدت پارک را در افق ۱۰ ساله رقم می‌زد یکی از تصمیمات مهم و استراتژیک در توسعه فناوری استان بود.

اکنون که حدود دو دهه از این تصمیم می‌گذرد و در مقایسه با تجربیات سایر پارک‌های فناوری، میتوان بهتر در مورد درستی آن قضاوت نمود. مرکز فناوری اقبال هم اکنون به یک هاب فناوری در مرکز شهر تبدیل شده و از نشاط و تحرک قابل توجهی برخوردار است به نحویکه شرکتهای زیادی در لیست انتظار برای استقرار در آن قرار دارند. علاوه بر این، تاریخی بودن فضا آن را به یک برند برای پارک فناوری یزد تبدیل کرده و بسیاری از بازدید کنندگان، مرکز فناوری اقبال را بعنوان یک فضای متفاوت و به یاد ماندنی نام می‌برند. بدیهی است محدودیتهای فیزیکی فضا اقتضای کند در مورد توسعه بلند مدت پارک تصمیم جدیدی اتخاذ گردد: توسعه با استفاده از فضاهای همجوار یا انتقال به حاشیه شهر.

پارک علم و فناوری

انتشارات انجمن

بخش انتشارات انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران فعال بوده و هر ساله تلاش برای تعمیق این بخش انجام می‌پذیرد. در حال حاضر تدوین سه جلد کتاب در زمینه‌های تاریخچه شکل‌گیری و توسعه پارک‌های علم و فناوری در ایران، برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای کالبدی در نواحی نوآوری و پارک‌های فناوری و نیز دانشنامه جامع در حوزه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در دستور کار کمیته انتشارات انجمن قرار دارد. پیش‌بینی می‌شود این کتاب‌ها در سال ۱۴۰۳ چاپ و منتشر گردند.

Academic
Library
Trade
Publishing
VHS
VCD
DVD
E-books
Journals
Reference
Monographs
University
Journal
Medical
Conference
Commercial
Educational
Society
STM

معرفی کتاب

book introduction

بابک مختاری

عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

bmokhtari@scu.ac.ir

آناتومی پیشرفت

جدال با درهای بسته در مسیر زندگی

● مقدمه

همه ما در زندگی خود با موانعی روبرو می‌شویم، گویی به درهای بسته یا دیوارهای بلندی می‌خوریم که عبور از آنها دشوار یا غیرممکن به نظر می‌رسد. اما داستان‌های رایجی که از موفقیت می‌شنویم، اغلب تصویری صاف و بی‌عیب از مسیر پیشرفت ارائه می‌دهند و گویی هیچ مانعی در این مسیر وجود نداشته است. کتاب آناتومی پیشرفت اثر آدام آلتزر، به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه با این درهای بسته روبرو شویم و آنها را در مسیر پیشرفت خود به فرصت تبدیل کنیم.

● روایت‌های پنهان شکست

آلتزر در کتاب خود به این نکته اشاره می‌کند که ما در دنیای مملو از داستان‌های موفقیت اغراق آمیز زندگی می‌کنیم. داستان‌هایی که کاملاً روتوش شده و تصویری بی‌نقص از موفقیت را به نمایش می‌گذارند. اما واقعیت این است که هر کس در مسیر رسیدن به اهداف خود با موانع و چالش‌هایی روبرو می‌شود. اضطراب، تردید و ناکامی، بخش جدایی‌ناپذیر و ویژگی کاملاً طبیعی مسیر پیشرفت هستند.

● چهار نبرد برای عبور از درهای بسته

بخش نخست کتاب "کمک" نام دارد و به تشریح تجربه خوردن به در بسته می‌پردازد. اگر بپذیرید چنین پدیده‌ای مشکلی همگانی و یکی از ویژگی‌های پیشرفت محسوب می‌شود و نه نقصی نامعمول بهتر می‌توانید به خودتان کمک کرده و یاد بگیرید چگونه می‌توانید از این درهای بسته عبور کنید.

بخش دوم کتاب آناتومی پیشرفت "قلب" نام دارد و بر پیامدهای هیجانی خوردن به درهای بسته تمرکز می‌کند.

به در بسته خوردن دردناک و اضطراب‌آور بوده و عموماً حس تنهایی را در ما بر می‌انگیزد. این وضعیت سبب می‌شود شما تنها روی مانع پیش روی تان تمرکز کنید و هزاران انسان یا سازمان درمانده را به حساب نیاورید. گام اساسی برای رهایی از درهای بسته تسلط یافتن بر واکنش‌های هیجانی است، چراکه بیشتر واکنش‌های شهودی به جای آنکه ما را پیش ببرد، سبب درماندگی بیشتر می‌شود.

بخش سوم کتاب "عقل" نام دارد که از تغییر مسیر از واکنش‌های احساسی به سوی راهبردهای عقلانی تغییر جهت می‌دهد. رهایی از درهای بسته و عبور از دیوارهای بلند، مستلزم پیروی از برنامه‌های ذهنی منسجم و حساب شده است. خوردن به در بسته، زندگی تان را پیچیده می‌کند و شاید مناسب‌ترین راه برای پیشروی، ساده‌سازی مشکل، شناسایی فرصت‌ها برای بیرون زدن از مسیر فعلی و دریافت این نکته است که به‌کارگیری ایده‌های متعدد، اغلب بهتر از اتکای صرف به ایده‌های خودتان است.

واپسین بخش کتاب آناتومی پیشرفت "عادت" نام دارد و بر اقداماتی تأکید دارد که انسان را از نقطه درماندگی به نقطه پیشروی می‌رسانند. مهم‌ترین اصل این است که حتی اگر حرکت روبه‌جلویی ندارید، دست به اقدامی بزنید. به قول حضرت سعدی: به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل..... و گر مراد نیابم به قدر وسع بکوشم

● جمع‌بندی

کتاب "آناتومی پیشرفت" راهنمایی عملی برای عبور از موانع و چالش‌های زندگی است. آلتزر با ارائه چهارچوبی منسجم و کاربردی، به خواننده کمک می‌کند تا با درک موانع ذهنی، تقویت انگیزه، انتخاب استراتژی مناسب و تغییر عادت‌های خود، مسیر پیشرفت را به طور موثرتری دنبال کند. مطالعه کتاب "آناتومی پیشرفت" به شما کمک می‌کند تا با درک بهتر موانع و چالش‌های زندگی، مسیر پیشرفت را به طور موثرتری دنبال کنید.

آدرس: مازندران، ساری، کوی طبرستان، میدان شهید شهبازن، پارک علم و فناوری مازندران، طبقه سوم، دبیرخانه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران

کد پستی: ۳۸۱۶۸۲۵۱۵۵

تلفن: ۰۱۱۳۳۱۰۹۵۹۹

فکس: ۰۱۱۳۳۲۰۸۲۹۹

سایت: www.stpia.ir

پست الکترونیک: stpia.mails@gmail.com

صاحب امتیاز نشریه نو: فصلنامه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران
مدیر مسئول: دکتر علی معتمدزادگان
سردهیبر: مهندس فهیمه کریمی شاد
اعضای هیأت تحریریه: دکتر علی معتمدزادگان
دکترمجید الیاسی، دکتر علی باستی
دکتر بابک مختاری
دبیرخانه انجمن: مهندس فاطمه عباسی
مهندس مهسا اکبری
طراح جلد و صفحه آرای: مهندس حکیمه عبدیان

STPIA.ir

فصلنامه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران

فروردین ۱۴۰۳ . سال پنجم . شماره ۸

No. 8 . Vol 5 . 2024 April

انجمن علمی پارک های فناوری و سازمان های نوآوری ایران

عضو می پذیرد.....

قابل توجه:

- پارک های علم و فناوری
- مراکز رشد دانشگاهی
- صندوق های پژوهش و فناوری
- شتابدهنده ها و باشگاه های کارآفرینی
- شرکت های خدماتی حوزه نوآوری
- سرمایه گذاران ریسک پذیر
- شخصیت های حقیقی حوزه نوآوری
- دانشجویان

STPIA

www.stpia.ir

[@stpia.ir](https://www.instagram.com/stpia.ir)

